

Kitab Yoèl lan Pasamuwan Advent Dina Kapitu Laodikia — Nomer Patang Puluh Telu

Jeff Pippenger

2026-02-09

Nomer Patang Puluh Tiga

Lambang saka wolung puluh imam manungsa kang digandhèngaké karo Imam Agung Ilahi iku angka “81,” yaiku papan ing ngendi kita manggihaké Impèné Miller ing buku *Early Writings*. Ing Wahyu “81” kita manggihaké yèn nalika segel sing pungkasan dhéwé dicopot, ana meneng ing swarga sajrone satengah jam. Habakuk 2:20 ngandika yèn sakèhé bumi kudu meneng nalika Pangéran ana ing padaleman suci-Né.

Lan nalika Panjenengane wus mbikak meterai kang kapitu, ana meneng ing swarga watara satengahing jam. Wahyu 8:1.

Panjabutaning segel kapitu kalakon ing sajroning telung puluh dina, amarga punika segel pungkasan. Ing tanggal 31 Desember 2023, balung-balungipun Ezekiel wiwit mlebet ing prosès patangen. Salajengipun Kristus wiwit mulang sajroning patang puluh dina. Tanggal punika nandhani pungkasaning 1.260 dina wiwit kuciwining tanggal 18 Juli 2020, lan Yohanes maringi pawartos dhateng kita wonten ing Wahyu sewelas bilih kita kedah ngukur Padaleman Suci, nanging plataranipun dipun tinggal. Plataran punika rampung ing pungkasaning panyebaran, awit Yohanes maringi pawartos dhateng kita bilih 1.260 punika dipun paringaken dhateng para bangsa liya ingkang dados plataran. Nalika ngukur, sejarah punika kedah dipun tinggal.

Nalika Miller tangi lan weruh wong sing nggawa sapu rereget, kamar iku kosong, lan nalika dhèwèké ngunggahaké swarané, Miller isih ana ing ara-ara samun. Wiwit saka sajarah patangen nganti sadurungé angger-angger dina Minggu, Kristus lagi ngadegaké Pedalemané wong satus patang puluh papat ewu, kaya Panjenengané nindakaké sajrone patang puluh nem taun wiwit 1798 nganti 1844.

Nalika Panjenengané wiwit mulang, Panjenengané lagi makarya ana ing Padalemané, mliginé sajroning telung puluh dina. Para malaékat banjur meneng sajroning telung puluh menit, nalika Panjenengané mulang para imamé, yaiku telung atus juru kotbah Millerit, utawa bala tentarané Gidéon kang cacahé telung atus, utawa nalika Panjenengané nerbitaké telung atus bagan 1843; lan kabèh iki ditindakaké sajroning telung puluh dina wiwit pungkasaning roti tanpa ragi nganti tekan marang pekabaraning slompret. Panjenengané lagi nyaponi joganing kamar Miller, nanging iku jogan kagungané Panjenengané, mulané kamar Miller iku Padalemané Panjenengané. Panjenengané lagi ngrampungni pakaryan mbusak, manawa dosa-dosa utawa jeneng-jeneng, saka wong-wong kang wis katimbalan minangka para calon supaya kalebu ana ing antarané wong satus patang puluh papat ewu.

Pesen kalasangka sing rawuh limang dina sadurunge minggah lan sepuluh dina sadurunge paukuman iku minangka watu uji. Apa sing kadadéan sajrone telung puluh menit nalika swarga meneng, utawa telung puluh dina nalika Kristus mulang para imam, wis ngasilaké rong golongan nalika patera iku dipancataké sajrone telung langkah, yaiku kalasangka, minggah, lan paukuman. Iku prasaja kanggo dimangertèni.

Manawi kowé tekan ing titik nalika kowé kudu ngunekaké pesening kalasangka, nanging gelem ora ngunekaké pesen mau—kowé gagal.

Telung langkah ‘slompret, munggah lan pangadilan’ iku siji pratandha dalan ing telung langkah, kaya ing wiwitaning sajarah nalika siji pratandha dalan diwakili déning ‘pati, panguburan, lan wunguné manèh.’ Ujian telung langkah ing pungkasan iku minangka ujian lakmus kang ndhisiki undhang-undhang Minggu Pentakosta sajrone limang dina.

Limang dina sawisé wunguné saka ing antarané wong mati, tekan pungkasaning riyaya Roti Tanpa Ragi, lan pasamuwan suci iku nandhani ujian kapisan lan dhasar kanggo taun 2024. Apa panjenengan bakal mangan Roti Saka Swarga utawa roti saka pamikiran manungsa? Ujian iku teka ing taun 2024, lan wis dilambangaké déning pambrontakan dhasar Adam lan Hawa, Nimrod, Harun, Yerobeam, Korah lan para pambrontaké, para Protestan ing sajarah Millerite, pambrontakan alfa John Harvey Kellogg, pambrontakan taun 1888, lan mesthi waé pambrontakan 9/11. Pambrontakan dhasar Kain ngandharaké prakara meri marang sedulurmu, ing sadawaning garis pambrontakan-pambrontakan dhasar.

Kabèh ilustrasi pambrontakan dhasar iku pambrontakan marang Gusti Allah, nanging sawatara; kayata para pambrontak taun 1888, lan para pambrontaké Korah, ngandhut kasunyatan yèn utusan sing kapilih iku dadi pérangan saka ujian. Panolaké marang identifikasi Miller yèn Roma iku sing netepaké wahyu ing Daniel 11:14, iku minangka panolakan marang pesen lan uga marang utusané. Ujian iku dhasar, awit ora mung Bapak Miller sing ngenali para begal ing ayat patbelas iku minangka Roma, nanging uga putrané Miller.

Limang dina sawisé patangen wungu tanggal 31 Dhésèmber 2023, pelayanan piwulang pepakoning Miller dipundadosi dening Sang Satunggal ingkang rawuh sasampunipun Yokanan. Sajroning telung puluh dina, piwulang mirunggan dhateng para panyembah ing padaleman suci badhé kaparingaké “adhep-adhepan” déning Kristus. Pepakoning punika dipunmaksudaké kanggé nyawisaké sawijining imam-imaman cacahipun 80, supados martosakaké pesen pepéling tumrap riyaya slompret.

Panyawisan telung puluh dina iku kapérang saka ujian dhasar kang kapisan ing wiwitan lan ujian padaleman suci kang kapindho ing pungkasan. Ujian padaleman suci kang kapindho rampung sadurunge kalasangka dipun-swara, lan mulane rincèn punika kaawakaké ing impenipun Miller nalika Sang Kristus mbalang watu-watu adi punika menyang ing pethining permata. Sasampunipun Panjenengané nindakaké punika, Panjenengané lajeng ngundang Miller supaya “teka lan delengen.” Wiwit saka pepènget kalasangka nganti munggah tumuju pangadilan, panji iku kaangkat sadurungé angger-angger dina Minggu.

Watu-watu adi punika kabèh sampun wonten ing padaleman suci sadurungé Miller kapanggih supaya “teka lan delengen,” lan nalika kalih seksi punika kaangkat ing méga, para mungsuhipun nyumurupi wong-wong mau.

Ramalané bab sawijining serangan saka Islam sing gagal kaleksanan ing taun 2020, bakal diwedharaké manèh sawisé dibeneraké, kaya dene Panguwuh Tengah Wengi sing sejati saka Snow. Miller nduwèni sawijining pangerten sing diidentifikasi déning dhèwèké minangka Panguwuh Tengah Wengi, nanging Samuel Snow mbeneraké piwulang Panguwuh Tengah Wengi saka Miller, lan amarga iku, piwulang Panguwuh Tengah Wengi saka Snow kasebut diarani minangka piwulang Panguwuh Tengah Wengi sing “sejati” ing sajarah Millerit. Piwulang bab Panguwuh Tengah Wengi iku sawijining piwulang sing wis dibeneraké, lan kaparingan kakuwatan lumantar pambeneran iku.

Wong-wong kang kecuwan mau nyumurupi saka Kitab Suci manawa dheweke lagi ana ing mangsa tundha, lan manawa dheweke kudu kanthi sabar ngenteni kaleksanané wahyu mau. Bukti-bukti kang padha, kang nuntun dheweke supaya ngarep-arep rawuhipun Gustinipun ing taun 1843, uga nuntun dheweke supaya ngarep-arep Panjenengané ing taun 1844.” Early Writings, 247.

Fenomena punika kadadosan ing pungkasaning mangsa 1840 dumugi 1844, lan ugi kadadosan ing wiwitanipun. Josiah Litch mrédhiksi sawijining pangenapan gegayutan kaliyan Islam ing taun 1840. Panjenenganipun nyathet ramalanipun punika ing cathetan umum ing taun 1838, lajeng mbenerakenipun sepuluh dinten sadèrèngipun 11 Agustus 1840. Pangenapan saking ramalan ingkang sampun kabeneraken punika maringi daya dhateng piweling malaékat kapisan. Piweling kaping kalih dipunparingi daya déning pesen ingkang sampun kabeneraken saking Pambengoking Tengah Wengi. Kalih seksi saking satunggaling sajarah, ingkang dados seksi alfa lan seksi omega. Kalhipun sesarengan nandhesaken pamrihing daya tumrap satunggaling pesen adhedhasar pambeneran saking satunggaling pesen sadèrèngipun.

Alfa nedahaké sawijining ramalan ngenani Islam, lan omega nedahaké sawijining ramalan ngenani lawang kang katutup. Baris demi baris, Islam ing taun 1840 lan lawang katutup ing taun 1844, nedahaké Islam lan lawang katutup minangka piwulang saka Panggih Tengah Wengi. Ing wiwitaning piwulang iku, Islam diluwari, kaya ing lumebetng Kristus kanthi kamenangan menyang kutha. Ing titik iku lawang katutup ing pasemon bab sepuluh prawan, kaya déné lawang katutup nalika paukuman tumrap brayat Allah lumaku. Ing pungkasaning piwulang iku, Islam nyerang manèh nalika lawang katutup tumrap Amérika Sarékat.

Penting kanggo mangerteni bilih garis ingkang dipunasilaken déning Imamat selikur tiga nandhesaken tiga langkah Paskah ing wiwitan lan tiga langkah para imam ing pungkasan. Para imam dipununggahaken dados pisungsung ing hukum Minggu, nanging sadèrèngipun prastawa punika, piyambakipun sampun dipunsucèkaken. Nalika para imam dipununggahaken, piyambakipun dados panji, lan nalika Kristus dipununggahaken wonten ing tiga langkah ing wiwitan garis punika, Panjenenganipun narik jagad kabèh marani

Sariranipun piyambak. Pengungghahanipun satus sekawan dasa sekawan èwu punika inggih pungkasaning garis ingkang dipunwiwiti déning pengungghahanipun Kristus. Ing wiwitan lan ugi ing pungkasan, satunggaling tenger dalam ingkang awujud tiga langkah dipunidentifikasi.

Telung langkah ing wiwitan kang katut dening limang dina, lan telung langkah ing pungkasan kang katut dening limang dina. Wiwit ing titik iku, carita punika ngrembag bab wong akèh kang agung, awit imamat sampun katetepaken dados panji tumrap satus patang puluh papat ewu. Pitung dina riyaya Tarub Suci punika satunggaling mangsa tumrap para bangsa liya. Menawi kita nyingkiraken wekdal para bangsa liya ingkang wiwit nalika angger-angger Minggu, lan nyingkiraken telung setengah dina ingkang rampung ing taun 2023, kita gadhah Padaleman Suci saking satus patang puluh papat ewu ingkang kaambaraken wonten ing salebeting sèket dina mangsa Pentakosta, wiwit tanggal 31 Desember 2023 dumugi dhateng angger-angger Minggu ingkang badhé enggal rawuh.

Limang dina wiwit saka patangen kanggo para prawan, telung puluh dina sawisé iku kanggo para imam. Banjur limang dina saka pesen kalasangka saka para prawan, kang dipungkasi kanthi munggahé wong-wong mau nalika patang puluh dina iku rampung, banjur katut limang dina tumuju pangadilan, banjur katut limang dina tumuju hukum Minggu. Minangka pralambang para prawan, angka “5” mratelakaké tapak-langkahé wong satus patang puluh papat èwu, kang iku para prawan lan kang uga para imam.

Sajeroning telung puluh dina piwulang iku, segel kang pungkasan lan kapitu dibukak, lan ana ing mangsa iku Miller nyumurupi permata-permata mau dipulihaké. “Mrenea lan pirsanana” iku sawijining pralambang kang adhedhasar papat segel kang kapisan, mula nalika segel kapitu kabukak, Miller didhawuhi, “Mrenea lan pirsanana,” nanging para malaékat ing swarga kabèh mung nyawang kanthi meneng. Impèné Miller nandhakaké panyegelan permata-permata, yaiku wong satus patang puluh papat ewu, lan ing wektu kang padha uga nandhakaké permata-permata kang dadi piwulang Bebendu Tengah Wengi. Piwulang iku ngandhut kakuwatan tumrap para prawan kang ngrampungaké panyegelan, lan wong sing nggawa sikat rereged iku nandhakaké Panjenengané kang nguwasani para utusan lan uga piwulangé.

Taun 2024 makili ujian dhasar, lan saiki ing taun 2026 ujian Padaleman Suci wis tekan. Saiki kita lumebu ing mangsa telung puluh dina nalika Kristus lagi mulang, lan ora ngenali kasunyatan iki iku ndadèkaké pati.

Ngenali pesen lan utusan iku minangka unsur saka ujian dhasar kang diwakili déning Roma nalika netepaké wahyu, lan uga minangka unsur saka carita Élia lan Ahab.

Lan ing taun kaping telung puluh wolu pamaréntahané Asa, raja Yehuda, Akhab bin Omri wiwit dadi raja atas Israèl; lan Akhab bin Omri mréntah atas Israèl ana ing Samaria lawasé rong puluh loro taun. Lan Akhab bin Omri nindakaké piala ana ing ngarsané Pangéran ngungkuli kabèh wong kang sadurungé. Lan kelakon, kaya-kaya prakara lumakuné ana ing dosa-dosané Yerobeam bin Nebat iku mung prekara ènthèng

tumrap dhèwèké, nganti banjur nggarwa Izébel, putriné Etbaal, raja wong Sidon, lan lunga ngabdi marang Baal sarta nyembah marang dhèwèké. Lan dhèwèké ngedegaké mesbèh kanggo Baal ana ing padalemané Baal, kang wis dibanguné ana ing Samaria. Lan Akhab gawé sawijining éran; lan Akhab nindakaké luwih akèh kanggo nuwuhaké bebenduné Pangéran, Allahé Israèl, tinimbang kabèh raja Israèl kang sadurungé. Ing jamané, Hiel, wong Bètel, mbangun Yerikho; dhèwèké nglèbokaké dhasaré kanthi Abiram, anaké kang mbarep, lan masang gapurané kanthi Segub, anaké kang ragil, miturut pangandikané Pangéran, kang wus kapangandikakaké lumantar Yosua bin Nun. Lan Élia, wong Tisbi, kang kalebu para penduduk Gilead, ngandika marang Akhab, “Demi gesangé Pangéran, Allahé Israèl, kang ana ing ngarsané Panjenengané aku jumeneng, ing taun-taun iki ora bakal ana ebun utawa udan, kajaba miturut pangandikaku.” 1 Para Raja 16:29–17:1.

Angka-angka sing gegandhèngan karo Ahab nambahi konteksing pethikan iki. “Telung puluh wolu” nglambangaké sawijining “wungu.” Israel dipréntah supaya “wungu” lan mlebu ing Tanah Prajanjian ing taun kaping telung puluh wolu.

Saiki tangia, pangandikan-Ku, lan nyabranga Kali Zered. Banjur aku padha nyabrang Kali Zered. Dene suwéné wektu wiwit saka Kadeshbarnea tekan kita padha nyabrang Kali Zered iku telung puluh wolu taun; nganti sakehé golongané para priya perang padha sirna saka antarané wong akèh mau, kaya kang wus diprasetyakaké déning Pangéran marang wong-wong mau. Pangandharing Torèt 2:13, 14.

Gusti Yesus marasake wong pincang kang wis telung puluh wolu taun lawase nalika Panjenengane ngandika marang dheweke, “jumenenga.”

Lan ana ana ing kono wong tartamtu kang nandhang lara wis telung puluh wolu taun. Nalika Gusti Yesus weruh wong iku gumlethak, lan pirs manawa panjenengane wus suwe ana ing kahanan mangkono, Panjenengane ngandika marang wong iku, “Apa kowé kepéngin waras?” Wong kang ora kuwasa iku mangsuli Panjenengane, “Gusti, kawula boten gadhah tiyang, nalika toyaipun gumoleng, ingkang badhé nglebetaken kawula dhateng blumbang; nanging nalika kawula tumuju mriku, tiyang sanès sampun tumurun ndhisiki kawula.” Gusti Yesus ngandika marang wong iku, “Tangia, angkatana paturonmu, lan mlakua.” Lan sanalika wong iku dados waras, banjur ngangkat paturone lan mlaku; lan dina iku dina Sabat. Yokanan 5:5–9.

Josiah Litch ngasta sawijining pratélan ing taun 1838, kang banjur diprecangi kanthi luwih tliti ing taun 1840. Taun kaping telung puluh wolu kang dipunsebat déning Musa ing Deuteronomy, uga minangka taun kaping patang puluh. Proses rong tataranipun Josiah Litch mèmper kaliyan pambangunan malih rong tataranipun asmanipun piyambak, yaiku ratu Yosia. Angka 38 lan 40 sajroning gegayutan siji lan sijiné, nggambaraken sawijining tangi ngadeg, yaiku prakawis kang dumadi marang saksi loro nalika padha kaangkat munggah menyang méga-méga.

Bebarengan karo Litch, pangangkatan munggah iku kalakon lumantar pekabaran Islam saka bilai kang kapindho. Pangangkatan munggah kang ditandhani déning minggahé Kristus,

dumadi sawisé pekabaran slomprèt bab Islam. Rong langkah kapisan saka pratandha dalam yaiku slomprèt, minggah, lan pangadilan, dipralambangaké déning Litch, kang rong langkahé dipralambangaké déning kawilujengan lan reformasi rong tahapé Raja Yosia. Ing Pangandharing Torèt, dhawuhé yaiku supaya tangi lan lumaku mlebu ing Tanah Prajanjian, lan pangangkatan panji ing hukum Minggu iku janji kang padha persisé.

Akhab mrentah rong puluh loro taun; mangkono, panjenengané mrentah sajrone mangsa nalika Keallahan kagandheng kaliyan kamanungsan, yaiku mangsa telung puluh dina kang ndhisiki pesen kalasangka. Akhab iku Trump, sing bakal omah-omah kaliyan Izebel ing tembé cedhak sanget. Ing mangsa Trump, mung Élia kang nduwèni pesen udan. Kasunyatan iki dhasar banget, awit gerakan satus patang puluh papat èwu iku gerakaning metodologi baris ing dhuwuring baris; lan metodologi iku dhedhasar ing kayekten dhasar bilih gerakan reformasi satus patang puluh papat èwu wis dipratandhani déning saben gerakan reformasi ing sajarah suci. Ing saben gerakan mau para pemimpin dadi pérangan saka prosès panggodhogan. Saben wektu.

Ahab iku raja kapitu saka garis Jeroboam, lan kita wis bola-bali nedahaké kepriyé Ahab iku nggambaraké negara nalika krisis hukum Minggu. Kita wis nedahaké kepriyé gréja Advent Dina Kapitu Laodikia mbangun manèh Yerikho ing taun 1863, kanthi rega kelangan putra sing mbarep lan sing ragil tumrap kulawarga White, lan iku dadi pralambang Yerikho nalika hukum Minggu. Taun 1863 iku dadi pralambang hukum Minggu.

Pethikan punika kebak pralambang ingkang nandhakaké yèn mangsa punika punika wektu panyegelanipun satus patang puluh papat èwu, lan ing salebeting mangsa punika nolak pangertosan Miller tumrap satunggaling kayektèn ingkang kaselehaken wonten ing mèja 1843-nipun Habakuk punika dados dhasaring pambrontakan, ingkang nyakup nglirwakaken utusan pilihanipun Allah kanthi alesan ingkang sami kados para pambrontakipun Korah lan para pambrontak taun 1888, ingkang ngaku bilih sakèhé pasamuwan punika suci.

Saiki kita lagi ana ing ujian bait suci nalika lawanging swarga kabukak bebarengan karo sawijining lawang dispensasional. Lawang dispensasional iku nandhani transisi tumrap para imam saka Laodikia marang para imam ing Filadelfia. Iku nandhani pamisahan antarane permata palsu lan permata sejati ing impene Miller. Lawang-lawang iku nuduhake laknat utawa berkah. Maleakhi telu ndhasarake ujian iku marang bali. Impene Miller nekanake pamulihan saka imam-imam lan uga piwulangé. Wahyu sangalas ngenali bala tentarané Pangéran sing diunggahaké nalika sawijining ramalan bab pesen trompet ngenani Islam kasembadan.

Pacoban sing ndhisiki pacoban lakmus saka pekabaran kalasangka iku yaiku pacoban kapindho, lan iku pacoban pasamuwan suci. Impèné Miller ngetokaké sawijining pelipatan pindho, yaiku sawijining prakara sing tansah kagandhèngaké karo pacoban kapindho, amarga impèné Miller migunakaké permata minangka pekabaran lan uga para juru warta. Pacoban pasamuwan suci nyangkut panganggoné metodologi line upon line saka udan pungkasan. Iki nuntut para imam supaya ndeleng pasamuwan suci ing manéka garis ramalan

supaya bisa nyelaraské pekabaran-pekabaran. Peti mati sing luwih gedhé kagungan wong sing nyapu rereged iku minangka pasamuwan suciné wong satus patang puluh papat ewu, lan gudhangé Maleakhi iku uga padha. Intiné piranti pasamuwan suci iku Pethi Prejanjian, kang tansah dipirsani déning para kerub sing nutupi, mangkono negesaké pusaté manunggaling kawigatèn kabèh makhluk suci. Wong-wong suci ing sajarah iki prelu nyawang marang pasamuwan suci lan ndeleng mlebu ing Pethi Prejanjian.

Pedalemané wong satus patang puluh papat ewu punika dados pokok bahasan ing Imamat kaping telulikur, lan punika nampilaken satunggaling garis sajarah ingkang kalampahan ing wekdalipun Sang Kristus lumantar punapa ingkang dipunsebat déning Sister White minangka “mangsa Pentakosta.” Wiwit saking wungunipun ngantos Pentakosta, utawi wiwit 31 Desember 2023 ngantos undhang-undhang Minggu, garis kenabian Imamat kaping telulikur nggambaraken pedalemané wong satus patang puluh papat ewu. Sajarah punika dipunwiwiti kanthi satunggaling pratandha wates ingkang gadhah tiga tataran, lajeng dipuniringi gangsal dinten, lan dipunpungkasi kanthi satunggaling pratandha wates ingkang gadhah tiga tataran, lajeng dipuniringi gangsal dinten. Ing satengahing sajarah alfa lan omega punika wonten tigang puluh dinten panyegelan para imam. Garis sakabèhanipun punika dipunwiwiti kanthi Sabat dinten kapitu lan dipunpungkasi kanthi Sabat taun kapitu. Ing tataran punika, pedalemané wong satus patang puluh papat ewu punika punika bahtera ingkang badhé nggawa 8 jiwa dhateng bumi ingkang kaanyaraken, lan ugi dados pethi prajanjian ingkang kaayomi déning kalih malaékat, kadosdene kalih Sabat punika ngayomi pedaleman imamipun wong satus patang puluh papat ewu ingkang dipunlambangaken lumantar mangsa Pentakosta.

Imamat ing seratus patang puluh papat ewu sajrone kawujudan pungkasan mangsa Pentakosta, kang diwiwiti nalika wunguné Kristus lan lumaku nganti sèket dina sawisé iku ing Dina Pentakosta, iku kang dadi prakara ing Imamat likur telu. Mangsa Pentakosta katetepaké nalika rong puluh loro ayat pisanan saka Imamat likur telu disejajaraké karo rong puluh loro ayat pungkasan. Impèné William Miller nandhani yèn permata-permata saka pangandikané Allah iku bebarengan dadi pesen lan para utusan.

“Aku wus kagungan kalodhangan-kalodhangan ingkang aji kanggé nggayuh satunggaling pengalaman. Aku wus ngalami pengalaman ing pawartosing malaékat kapisan, kaping kalih, lan kaping tiga. Para malaékat punika dipratélakakén kados déné sami mabur ing tengahing langit, ngumandhangakén dhateng jagad satunggaling pawartos pepéling, lan kagungan gayutan ingkang langsung kaliyan tiyang-tiyang ingkang gesang ing dinten-dinten pungkasan sajarah bumi punika. Boten wonten satunggal tiyang kemawon ingkang mireng swaraning para malaékat punika, awit para malaékat punika minangka pralambang kanggé makili umat Allah ingkang makarya kanthi sarujuk kaliyan saalam semesta swarga. Para priya lan wanita, ingkang kapadhangi déning Rohing Allah, lan kasucèkakén lumantar kayektèn, ngumumakén tiga pawartos punika miturut runtutanipun.” *Life Sketches*, 429.

Para malaékat iku minangka pralambangé umaté Allah kang martakaké pawarta sing dilambangaké déning malaékat iku.

“Wektu wis cendhak. Pesening malaékat kapisan, kapindho, lan katelu iku pesen-pesen sing kudu kaparingaké marang jagad. Kita ora krungu swarané telung malaékat iku sacara harfiah, nanging malaékat-malaékat iki ing Kitab Wahyu nggambaraké sawijining umat sing bakal ana ing bumi lan marakaké pesen-pesen iki.

“Yokanan nyumurupi ‘Malaékat liyané tumurun saka swarga, kagungan kakuwasan gedhé; lan saindenging bumi padhang marga saka kamulyané.’ Wahyu 18:1. Pakaryan iku yaiku swarané umaté Gusti Allah kang martakaké sawijining pawarta pepènget marang jagad.” The 1888 Materials, 926.

Para malaékat nggambaraké umat sing mènèhi pekabaran sing dilambangaké déning para malaékat mau. William Miller kanthi profètis dilambangaké ing pirang-pirang penerapan. Salah siji saka penerapan mau yaiku yèn Miller dilambangaké déning ramalan wektu sing kapisan lan sing pungkasan, sing dipimpin kanggo diproklamasèkaké déning dhèwèké. Pitu mangsa utawa 2.520 taun, sing rampung ing taun 1798, iku panemuan alfa-né Miller, lan panyucèné pasucèn ing pungkasan 2.300 soré lan ésuk ing tanggal 22 Oktober 1844 iku panemuan omega-né Miller. Sajarah Millerite digambaraké wiwit taun 1798 nganti 1844, lan sanadyan iku sajarahé malaékat kapisan lan kapindho, sajarah iku kasebut nganggo jeneng utusané saka sajarah mau. Sajarah Millerite nandhesaké yèn Miller iku “swara” sing martakaké pekabaran malaékat kapisan lan kapindho, lan malaékat kapisan ngumumaké wiwitan pangadilan ing tanggal 22 Oktober 1844, lan malaékat kapisan rawuh ing wektu pungkasan ing taun 1798, ing pungkasané panyebaran “pitu mangsa” saka karajan Israèl. Miller iku sawijining pralambang tumrap loro-loroné, yaiku ramalan 2.520 taun lan ramalan 2.300 taun.

Waymark kapisan taun 1798 ngumumaké yèn pangadilan bakal diwiwiti nalika 2.300 taun iku rampung ing tanggal 22 Oktober 1844. Sawisé iku, Gusti mbukak pepadhang bab Sabat dina kapitu, lan karsané Panjenengané yaiku ngrampungaké pakaryan iku, mula Panjenengané ngupaya mbukak pepadhang luwih lanjut ngenani pitung mangsa ing taun 1856, nanging sing katampil malah pambrontakan, dudu pracaya. Pitung mangsa iku alfa saka sajarah Millerite lan 2.300 iku omega.

Pitu wektu iku dipralambangaké déning Sabat taun kapitu, lan 2.300 dipralambangaké déning Sabat dina kapitu. Sajarah Millerite dipralambangaké déning 1798 lan 1844, lan 1798 nggambaraké pitu wektu lan 1844 nggambaraké 2.300 taun. Loro Sabat mau dadi panopang wiwitan lan pungkasan tumrap sajarah sing dipralambangaké ana ing Imamat likur telu. Loro Sabat mau nggambaraké rong pekabaran, kang ndadèkaké siji pekabaran. Rong pekabaran mau nggambaraké kaum Millerite, awit wong-wong sing martakaké pekabaran iku nggambaraké para malaékat sing nglambangaké pekabaran iku. Ing taun 1798 malaékat kang kapisan rawuh, lan ing taun 1844 malaékat kang katelu rawuh.

Imamat 23 ngemu pitu riyaya lan pitu pakumpulan suci, sanadyan ora saben riyaya iku pakumpulan suci lan kosok baline. Kabèh riyaya iku dumunung ana ing antarané pakumpulan suci kang kapisan lan kang pungkasan, yaiku Sabat dina kapitu ing wiwitan lan Sabat taun kapitu ing pungkasan. Sajarah riyaya-riyaya iku dipunapit déning kalih Sabat kang nggambarake William Miller lan para Millerit.

Nalika rong puluh loro ayat pisanan lan rong puluh loro ayat pungkasan digandhengaké ing Leviticus rong puluh telu, mangsa Pentakosta katetepaké. Struktur kang katetepaké lumantar nglumpukaké larik-larik mau pancen saestu ilahi. Mangsa Pentakosta ing struktur iku kanthi cetha nggambarake telung undhak-undhakané telung malaékat. Iku ngasta tandha astané “Kaleresan.” Iku ngasta tandha astané Alfa lan Omega. Iku ngasta tandha astané Palmoni. Iku nuntun sawijining siswa menyang sajroning inti Sangat Suci. Iku netepaké padalemané wong satus patang puluh papat ewu. Iku ngrembaka tekan tekan bumi kang dianyari.

Bebener punika saking Imamat selikur tigang sapunika saweg kabikak segelé gegayutan kaliyan ujian Bait Suci ingkang ndhisiki ujian litmus lan ujian kaping tiga. Malaékat kaping tiga rawuh ing taun 1844, lajeng malih ing 9/11 lan lajeng malih ing taun 2023. Nalika malaékat kaping tiga rawuh ing taun 1844, para setya kedah lumantar iman ndherek Sang Kristus mlebet ing Papan Ingkang Maha Suci. Imamat selikur tigang punika dalan mlebet ing Papan Ingkang Maha Suci lan nggambaraken satunggaling unsur saking ujian Bait Suci. Yohanes dipun dhawuhi ngukur Bait Suci lan ugi para panyembah ingkang wonten ing ngriku.

Pethi Miller iku pasamuwan, lan permata-permata iku para panyembah kang ana ing njero kono. Gedhong pasimpenan ing Malakhi iku pasamuwan, lan perpuluhan iku para panyembah kang ana ing njero kono. Mangsa Pentakosta, kaya kang dipratelakaké ing panrapan “baris demi baris” saka Imamat patlikur, nggambaraké pasamuwané wong satus patang puluh papat ewu. Kanthi luwih langsung, iku nggambaraké Pethiné Prajanjian, kanthi kerub-kerub panutup mirsani Sepuluh Pepakon, tekené Harun kang metu tunas, lan buyung emas isi manna.

Kerubim panutupan iku para malaékat, lan para malaékat nggambarake sawijining pesen lan utusané. Pesen kang dadi pesen alfa saka Leviticus pasal selikur ayat telu yaiku Sabat dina kapitu, lan pesen omega yaiku Sabat taun kapitu. Loro-loroné iku pesen, lan uga dadi pesen alfa lan omega saka William Miller lan para Millerit, kanthi kasampurnaning “pitung kaping,” ing taun 1798, minangka pralambang Sabat taun kapitu, lan ing taun 1844, Gusti Allah nuntun umaté mlebu ing Papan Mahasuci, ing kono padha nemokake Sabat dina kapitu. Loro Sabat mau yaiku pakempalan suci kang kapisan lan kang pungkasan ing Leviticus pasal selikur ayat telu, lan mangsa Pentakosta mapan ana ing antarané loro-loroné mau, kaya dene pethi prajanjian mapan ana ing antarané loro kerubim panutupan.

Padaleman Suci iku kudu diukur, lan iki kalebu ninggalaké plataran njaba kang kaparingaké marang para bangsa liya. Ing paukuman hukum Minggu, pangadilan tumrap griyaning Allah

rampung, lan pangadilan tumrap para bangsa liya wiwit. Jaman para bangsa liya rampung ing taun 1798, ing pungkasaning 1.260 taun, lan ing pungkasaning telung dina satengah, (lambang saka 1.260) Yokanan dipréntah supaya ninggalaké plataran njaba.

Lan aku kaparingi galah kaya teken; lan malaékat iku jumeneng, pangandikané, Tangia, lan ukurna Pedalemané Allah, lan mesbèh, lan wong-wong kang padha nyembah ana ing kono. Nanging plataran kang ana ing sanjabané Pedalemané iku aja kokukur, lan aja kokwilang; awit iku kaparingaké marang para bangsa liya: lan kutha suci bakal padha diidak-idak wong-wong iku patang puluh loro sasi. Wahyu 11:1, 2.

Pelataran iku kudu dilirwakaké, awit iku wus kaparingaké marang para bangsa liya, kang ngidak-idak iku ana ing sangisoré sikilé salawasé telung dina setengah, utawa patang puluh loro sasi.

Lan wong-wong mau bakal ambruk dening landheping pedhang, lan bakal digawa dadi tawanan menyang sakehing bangsa; lan Yerusalem bakal diidak-idak dening para bangsa liya, nganti kalane para bangsa liya iku kaleksanan. Lukas 21:24.

Mangsa para bangsa kapir kasampurnakaké ing taun 1798, nalika kitab Daniel kabukak segelé.

“Ing Padaleman Suci ing Yerusalem ana témbok cendhèk kang misahaké plataran njaba saka kabèh pérangan liyané saka bangunan suci mau. Ing témbok iki ana tulisan-tulisan ing manéka basa, kang nyatakaké yèn ora ana wong liya kajaba wong Yahudi kang kena ngliwati wates iki. Manawa ana wong kapir ngarani dhéwé mlebu ing wewengkon jeron, dhèwèké mesthi najisaké Padaleman Suci, lan kudu mbayar paukumané nganggo nyawané. Nanging Gusti Yésus, kang dadi pangripta Padaleman Suci lan pangibadahé, narik bangsa-bangsa kapir marang Panjenengané lumantar sesambetan rasa kamanungsan, déné sih-rahmat ilahi Panjenengané nggawa marang wong-wong mau karahayon kang ditampik déning wong Yahudi.” *The Desire of Ages*, 194.

Tanggal 31 Desember 2023 ngrampungaké telung dina lan satengah profetik wiwit saka kuciwané tanggal 18 Juli 2020. Telung taun lan satengah iku nandhakaké yèn sawisé kuwi ana sawijining pekabaran profetik kang bakal kabukak segelé, lan yèn mangsa para bangsa liya wis kacumponan, sarta banjur ninggal pangukuran marang padaleman suci lan para panyembah ing njeroné. Nalika hukum Minggu, kang ing mangsa Pentakosta iku minangka Dina Pentakosta, pangadilan liwati marang para bangsa liya. Nalika kita ninggal mangsa para bangsa liya nalika ngukur padaleman suciné wong satus patang puluh papat èwu, kita nemu yèn tanggal 31 Desember 2023 nganti tekan hukum Minggu iku yaiku padaleman suci.

Paseksenipun padaleman suci punika inggih menika bilih padaleman punika kaangkat wonten ing kalih tataran; kapisan dhasaring padaleman, lajeng padaleman punika dipunmangertosi sampun kasampurnakakên nalika watu dhasar ingkang katampik, kanthi nggumunaken, dados sirahing pojok. Dhasar punika kasêrat nalika Israèl kuna medal saking Babil ing sajarah dhawuh kapisan, lan padaleman punika kasampurnakakên wonten ing sajarah dhawuh kaping kalih, nanging sadèrèngipun dhawuh kaping tiga. Ujian dhasar

punika kalampahan ing taun 2024 lan sapunika kita sampun wonten ing ujian padaleman. Ujian padaleman punika badhé mungkasi wonten ing ujian kaping tiga lan ujian litmus, lan ujian padaleman punika mbutuhakên umatipun Allah ngukur padaleman suci.

Padaleman Suci ing Leviticus patlikur telu kaangkat wiwit tanggal 31 Desember 2023 nganti marang hukum Minggu, lan ing sajroning sajarah kenabian iku kawejangan telung ujian sing tansah dumadi nalika sawijining ramalan dibukak meterané. Sing pungkasan saka telu mau yaiku ujian litmus, kang diwakili déning pasamuwan kémah ing Exeter. Ing pasamuwan iku, kowé salah siji nekani pakumpulan-pakumpulan ing kémah panggonané Elder Snow kaping pindho ngaturaké pesenipun bab Midnight Cry sejati, utawa kowé nekani pakumpulan-pakumpulan sing emosional lan ora imbang ing kémah Watertown. Nalika pakumpulan-pakumpulan iku rampung, pesen bab Midnight Cry sejati lumaku kaya ombak pasang gedhé. Exeter iku ujian litmus, lan ujian litmus iku nglambangaké panyegelan.

Pasewakan kémah ing Exeter dipralambangaké déning mlebu kagemsarane Kristus menyang Yérusalèm, lan Lazarus nuntun kuldi sing ditumpaki déning Gusti Yésus. Patiné Lazarus iku pepaékaning pangajeng-ajeng tanggal 18 Juli 2020, nanging dhèwèké uga mukjijat makutha Kristus lan “segel” kaallahané Panjenenganipun.

“Saupama Kristus ana ing kamaré wong lara mau, Lazarus mesthi ora bakal mati; awit Iblis ora bakal nduwèni daya apa-apa marang dhèwèké. Pati ora bisa ngluncuraké panahé marang Lazarus ana ing ngarsané Sang Paring Urip. Mulané Kristus tetep adoh. Panjenengané nglilani satru nggunakaké kakuwasané, supaya Panjenengané bisa ngusir bali satru mau minangka mungsuh kang wis kasor. Panjenengané nglilani Lazarus lumebu ing sangisoré pangwasané pati; lan para sadulur wadon kang nandhang sangsara mau weruh seduluré diilenaké ing kubur. Kristus pirsá yèn nalika wong-wong mau nyawang pasuryané seduluré kang wis mati, pracayané marang Panebusé bakal katraji kanthi abot. Nanging Panjenengané uga pirsá yèn awit saka pergulatan kang lagi dilakoni sapréné iki, pracayané bakal sumunar kanthi kakuwatan kang luwih gedhé banget. Panjenengané ngrasakké saben nyeriing kasusahan kang padha ditanggungi déning wong-wong mau. Panjenengané tetep tresna marang wong-wong mau ora kurang senajan Panjenengané ngentèni; nanging Panjenengané pirsá yèn kanggo wong-wong mau, kanggo Lazarus, kanggo Sarirané piyambak, lan kanggo para sakabaté, ana kamenangan kang kudu digayuh.”

“Kanggo kabecikanmu,’ supaya kowe padha pracaya.’ Kanggo sakehing wong kang lagi ngulurkake tangan kanggo ngrasakake tangan panuntunipun Allah, wektu saka rasa semplah kang paling gedhe iku wektu nalika pitulungan ilahi ana ingkang paling cedhak. Wong-wong mau bakal nyawang maneh kanthi panuwun marang péranganing dalan uripé kang paling peteng. ‘Pangeran pirsá kepriyé ngluwari wong mursid,’ 2 Petrus 2:9. Saka saben panggodha lan saben pacoban Panjenengané bakal ngetokaké wong-wong mau kanthi pracaya kang luwih teguh lan pengalaman kang luwih sugih.

“Ing panundhané rawuh marang Lazarus, Kristus kagungan ancas sih-rahmat tumrap wong-wong kang durung nampani Panjenengané. Panjenengané ngentosi, supaya

lumantar nangèkaké Lazarus saka ing antarané wong mati Panjenengané bisa maringi marang umat-Nya kang wangkal lan ora pracaya sawijining bukti manèh yèn satemené Panjenengané iku ‘wunguné wong mati lan urip.’ Panjenengané ora tega nyerahaké sakèhé pangajab tumrap umat iku, wedhus-wedhus miskin kang kesasar saka brayat Israèl. Manahé remuk déning ora mratobaté wong-wong mau. Ing sih-rahmat-Nya Panjenengané netepaké arep maringi marang wong-wong mau siji bukti manèh yèn Panjenengané iku Sang Pamulih, Kang mung Panjenengané piyambak kang bisa ndadèkaké urip lan kalanggengan kaandharaké kanthi cetha. Iki bakal dadi sawijining bukti kang ora bisa dipaèsaké tegesé déning para imam. Iki sababe Panjenengané nundha tindaké menyang Bètani. Kaélokan pungkasan lan kang ngungkuli kabèh iki, yaiku nangèkaké Lazarus, bakal negesaké meterai Allah tumrap pakaryan-Nya lan tumrap pangakené bab kaallahané.” *The Desire of Ages*, 528, 529.

Mlebet kanthi kamulyan punika diwiwiti kanthi nguculi seekor kuldi supados Kristus nunggang ing dhuwuré.

Lan nalika padha wis cedhak Yerusalem lan wus tekan Betfage, ing Gunung Zaitun, Gusti Yésus banjur ngutus murid loro, pangandikané marang wong-wong mau, “Padha lungaa menyang désa sing ana ing ngarepmu, lan sanalika kowé bakal nemu kuldi wadon kaiket lan anaké ana bebarengan karo iku; uculana lan gawanen marang Aku. Lan manawa ana wong matur apa-apa marang kowé, kandhaa: Gusti mbutuhake iku; lan sanalika iku bakal diparingaké lunga.” Kabèh iku kelakon supaya kayektenan apa kang wis dipangandikakaké lumantar nabi, mangkéné, “Kandhanana putri Sion, Lah, Rajamu rawuh marani kowé, andhap-asor, lan nitih kuldi wadon, lan anak kuldi, yaiku belohe kuldi.” Para murid banjur padha lunga lan nindakaké kaya kang didhawuhaké déning Gusti Yésus marang wong-wong mau. *Matius 21:1–6*.

Pesen Pambengok Wengi Tengah nyawiji karo pesené malaékat kapindho sing wis teka nalika pepénginan kang kawitan. Ing jaman Kristus pepénginan iku yaiku patining Lazarus, lan tumrap kaum Millerit iku yaiku ramalan taun 1843 kang ora kabukten, sing dumugi tanggal 19 April 1844. Kaloro pepénginan mau padha makili tanggal 18 Juli 2020.

Ing mangsa Pentakosta sing dipratelakaké déning Imamat kaping rong puluh telu, ujian litmus iku dipratandhani déning tenger telu-lapis, yaiku riyaya kalasangka, minggahé Kristus, lan Dina Pangruwating Dosa. Katelu undhak-undhakan iku makili ujian litmus gegayutan karo rong ujian kang kapisan, yaiku dhasar lan padaleman suci. Katelu undhak-undhakan iku dumadi limang dina sadurungé hukum Minggu ing Pentakosta lan makili sawijining kaluhuraning wong satus patang puluh papat èwu minangka panji. Manawa wong-wong iku lulus ujian litmus, wong-wong iku diunggahaké; manawa ora, wong-wong iku kaburubug metu lumantar jendhèla-jendhèla ing impèné Miller.

Langkah katelu saka pamecapan iku yaiku Dina Pangruwating Dosa, lan iku nglambangaké pambusakaning dosa. Langkah kapindho yaiku pangangkatan kurbané wong Lèwi miturut Malakhi, lan langkah kapisan yaiku pekabaran sangkakala. Wiwit taun 1844 umat manungsa wis urip ana ing sajarah pambunyining sangkakala kapitu. Pekabaran njaban saka

sangkakala kapitu yaiku pekabaran bilai katelu saka Islam, lan pekabaran njero saka sangkakala kapitu yaiku pakaryané Kristus anggabungaké Kaallahané karo kamanungsané wong satus patang puluh papat ewu.

Kita badhé nerusaké ing artikel salajengipun.

Ing tulisan-tulisan para nabi kagambar pemandhangan-pemandhangan sing, sanadyan wus tuwa banget amarga wis lawas, katon marang kita ana ing kasagaran lan kakuwataning wahyu-wahyu anyar. Lumantar iman kita mangertos bilih cathetan-cathetan bab pakaryaning Allah tumrap umaté ing jaman-jaman kapungkur punika sampun katitipaken supaya kita saged mbedakaken piwulang-piwulang ingkang dipun kersaaken Allah dipunwulangaken dhateng kita lumantar pengalaman-pengalaman jaman sapunika.

“Amarga kita urip ing jaman sing ora kalah wigatine tinimbang jaman sadurunge rawuhipun Kristus kaping pindho, kita prelu kanthi mirunggan waspada supaya aja nganti nindakake kaluputan-kaluputan kang padha karo kang ditindakake déning wong-wong Yahudi kang urip ing mangsa rawuhipun Kristus kapisan.

“Kados para pemimpin Yahudi, ingkang alon-alon ngrancang satunggaling sistem pamuji formal, ing salebeting punika wigatinipun prakawis-prakawis ingkang boten wigati sanget dipunagung-agungaken, sapérangan tiyang sapunika wonten ing bebaya kelangan pangraos dhateng kayektèn-kayektèn wigati ingkang cocog kanggé jaman punika, lan ngupados samukawis ingkang énggal, anèh, lan narik manah.

“Prinsip-prinsip kang luhur perlu dipunugemi. Wong-wong kang nelusuri lan ndhukung gagasan-gagasan khayal kudu dipunwulang apa kang satemenipun bener sadurunge padha ngudi mulang wong liya. Téryori-téryori lan panganggep-panganggep gawéan manungsa ora kena dipadosi minangka kayekten.

Ana akèh wong kang satuhu teguh kaya waja tumrap asas, lan wong-wong iki bakal ditulungi lan diberkahi; awit padha nangis ana ing antarané pendhapa lan mesbèh, sarta matur, “Dhuh Pangéran, luwaranana umat Paduka, lan aja masrahaké warisan Paduka marang panyenyamah.” Kita kudu nglilakaké asas-asas dhasar saka warta malaékat katelu katon cetha lan béda. Tiyang-tiyang utama agami kita bakal nyangga kabèh bobot kang bisa katumpungaké ana ing dhuwuré.

“Ing jaman kasalahan, jaman nglamun ing wayah awan lan ngelamun, kita prelu sinau bab asas-asas wiwitaning piwulang bab Kristus. Ayo padha ngudi supaya bisa kandha bebarengan karo rasul, ‘Kita ora ngetutaké dongeng-dongeng sing dirancang kanthi licik nalika kita martakké marang kowé bab kakuwatan lan rawuhipun Gusti kita, Yesus Kristus.’ Gusti nimbali kita supaya ngetutaké asas-asas sing luhur lan mulya.

“Kayektèn, kayektèn kanggo jaman saiki, iku kabeh padha kaya kang dipratélakaké déning pangandikané Gusti Allah. Pangéran kersa supaya umaté njaga awaké saka sakehing kaluwihan kang ora prelu, saka sakehing prakara kang ndadèkaké tumuju marang mistisisme. Wong-wong kang kagodha kanggo nyenengi piwulang-piwulang

kang nglamun lan mung ana ing pangimajèn, muga padha ngedhuki porosé nganti jero menyang tambang-tambang kayektèn swarga, lan nggayuh bandha kang tegesé urip langgeng tumrap sing nampani. Ana ing pangandikan iku kayektèn-kayektèn kang aji banget. Iki bakal ditemokaké déning wong-wong kang sinau kanthi temen-temen; awit para malaékat swarga bakal nuntun panggolèkané.

“Nganggit bab wong-wong kang sapunika urip ana ing bumi, Paulus mratelakaké: ‘Bakal tekan wektuné nalika wong-wong iku ora bakal bisa nampani piwulang kang séhat, nanging miturut hawa-nepsuné dhéwé, wong-wong iku bakal nglumpukaké guru-guru kanggo awaké dhéwé, amarga kupingé gatel; lan kupingé bakal dipalingaké saka kayektèn, lan bakal dialihaké marang dongèng-dongèng.’”

“Prentah sing diparingaké déning Paulus nalika piyambakipun medhar wangsit bab wong-wong sing ora bakal tahan marang piwulang kang bener, saèstu wigati banget lan nggetaraké jiwa: ‘Mulané aku dhawuh marang kowé ana ing ngarsané Allah lan Gusti Yésus Kristus, sing bakal ngadili wong urip lan wong mati ing rawuhipun lan Kratonipun: wartakna pangandika; siyaga ing mangsa trep lan ing mangsa ora trep; nyalahna, ngesokna, lan pituturana kanthi sakehing kasabaran lan piwulang.’”

“Para wong kang sesrawungan karo Gusti Allah lumaku ana ing pepadhanging Srengéngé Kabeneran. Wong-wong mau ora ngasoraké Panebusé kanthi ngrusak lakuné ana ing ngarsané Gusti Allah. Pepadhang swarga madhangi wong-wong mau. Nalika wong-wong mau saya nyedhak marang pungkasaning sajarahing bumi iki, kawruh bab Kristus lan bab ramalan-ramalan kang gegayutan karo Panjenengané saya tambah gedhé. Wong-wong mau ngemu rega kang tanpa watas ana ing ngarsané Gusti Allah; awit wong-wong mau manunggal karo Putrané. Kanggo wong-wong mau, pangandikaning Allah iku endah lan ngresepaké ngluwihi samubarang. Wong-wong mau weruh wigatiné. Kayektèn kabukak marang wong-wong mau. Piwulang bab inkarnasi kapratandhani déning pepadhang alus kang sumunar. Wong-wong mau weruh yèn Kitab Suci iku kunci kang mbukak kabèh wewadi lan ngrampungaké kabèh kasangsèn. Wong-wong kang wis ora gelem nampani pepadhang lan lumaku ana ing pepadhang ora bakal bisa mangertèni wewadiné kasalihan, nanging wong-wong kang ora mangu-mangu nyekel salib lan ngetutaké Gusti Yésus bakal weruh pepadhang ana ing pepadhanging Allah.” The Southern Watchman, 4 April 1905.